

00:00:00,100 --> 00:00:26,939 [Speaker 0]

Ik voel me niet altijd een waardig lid van de maatschappij. Nee. En dat is meer omdat ik werk en daar ben ik heel blij mee. Want je hebt sociale contacten. Maar daarnaast wordt het mij echt wel heel moeilijk gemaakt om bepaalde vergoedingen te krijgen om te zorgen dat ik meer kán. Je hebt gewoon hulpmiddelen nodig en daar moet ik echt zo tegenaan boksen, terwijl het niet zomaar ergens te koop is.

00:00:32,320 --> 00:01:24,180 [Speaker 0]

Ik ben Denise, veertig jaar, kom uit Beverwijk. Ik zit in een rolstoel doordat ik dystrofie heb opgelopen na een foutieve operatie. Met negentien ben ik in een rolstoel beland en daarvoor ben ik gewoon lopend geweest. Verpleegkundigenopleiding gedaan, niet af kunnen maken omdat ik uiteindelijk in een rolstoel terechtkwam. In de verpleegkundigenopleiding leer je alleen maar door meer te gaan kijken juist en te kijken hoe je mensen kan helpen. En daar word je ook gewoon een dag in een rolstoel gezet om te ervaren hoe het is om in een rolstoel te zitten, zodat je een eyeopener hebt naar de toekomst. Dat is gewoon heel fijn van die opleiding en dat je daar wel meer bewust van wordt. En eigenlijk zouden ze dat in elke opleiding moeten doen of bij elk bedrijf. Dat mensen weten wat wij ook ervaren.

00:01:24,180 --> 00: 02:17,880 [Speaker 0]

Ik vind het best wel lastig nog dat ik toentertijd afgekeurd werd voor de verpleegkundigenopleiding. Omdat je weet dat de wereld het ook nodig heeft en dat ik nu afhankelijk ben van zorg. Maar vooral de invalidentoilet is gewoon een crime. Als je ergens uit eten gaat, dan is er wel een gewone toilet, maar niet voor invaliden. Vooral omdat je overal wel uit eten wil gaan, net als iedereen. En dan ga je niet drinken om niet naar de wc te hoeven. Het heeft ook wel mijn wereld weer verrijkt dat ik in een rolstoel terecht kon. Uhm want je hebt wel. Je leert andere vrienden kennen. Je sport op een andere manier. Uhm, ik heb een hele luxe auto onder mijn kont waar ik overal naar toe kan. En ik heb een fantastische baan met zestien weken vrij in het jaar. Ik werk op een school en daar doe ik het examenbureau.

00:02:17,880 --> 00:02:59,820 [Speaker 0]

Op de foto draag ik een pruik omdat ik zelf ben ik al twaalf jaar kaal in verband met alopecia. Dat is een haarziekte en dat is immuun-gewijs ehm dat mijn immuunsysteem al mijn goede cellen weg haalt, waardoor ik dus nu ook gewoon geen haar meer heb. Alleen ja, de meeste mensen van mijn werk weten niet dat ik kaal ben. Ja, weet je, aan de ene kant denk ik laatst heb ik wel een deel met een doekje gelopen omdat mijn gezicht nu steeds reageert op mijn pruiken. Dus dan zwelt mijn gezicht op. Dus ja, uiteindelijk moet ik een

keuze maken om niet meer met mijn pruik naar mijn werk te gaan, maar dat is nog wel even een no go. Ja.